

After Midnight 2/2022

Kdo loni na Folkovkách nebyl a včera si začal číst první After Midnight, nemohl ničemu rozumět. Já sice loni byl, ale nerozuměl jsem taky. Pochopil jsem jen, že jsem si schoval záhadný vzkaz, který kdosi načmáral na dveře obydli Bilbo Pytlíka, abych ho mohl s Oldou Říhou použít někdy přistě. Použiju ale něco jiného. Tento týden jsme v Litomyšli stoupali po schodech z Touloucovova náměstí k fortně bývalého piaristického kláštera a koukali přitom, že na každém schodu je křídou napsaný nějaký verš. Bylo to Skácelovo Poděkování, které začíná i končí slovy „Poděkujeme jak děti za jablko“. Na dalších schodech byly další verše z dalších básní, a teprve někde v půlce výstupu nám došlo, že je čteme špatně, když se vždycky nahoře snažíme najít začátek a pak zrakem klesáme až k našim nohám. Ty verše se už od Skácela měly číst zdola nahoru. Kdybyste přijeli k nám do T. a bylo to tak před dvaceti lety, mohli jste si počíst shora dolů v nápisu na schodech u jedné nepoužívaných dveří na úplném konci Záměstí:

UDĚLEJ KROK VPŘED NEBO
UŽ PRO TEBE NENÍ
VPRAVO A VLEVO
ROZPAŽ RUCE
STŮJ!

Podle šablony to tam takovým tím technickým písmem nasprejoval Jirka Svoboda zvaný Bohém. Bohužel pak majitel celý dům opravil, nápis zmizel a památka UNESCO přišla o část svého kouzla. Pravda, byla to poezie spíš ve stylu Miroslava Holuba než stoletého Skácela, ale zhudebnit to může zkusit každý.

Pokud jde o zahájení Folkovek peruánskou zpěvačkou Susana Baca, napadaly mě při jejím vystoupení situace s muzikanty, kteří už taky nejsou teenageři, ale pořád válí a nikoho to nepřekvapuje. Když jsem byl kluk, vydal Bing Crosby po dvaceti letech desku. V textu na obalu jejího československého vydání bylo dramaticky popsáno, jak se muselo natáčet vždycky dopoledne, protože v tu dobu zněl Crosbyho hlas mladě. Tehdy to na mě hodně zapůsobilo, tak jsem si dnes schválně našel, kolik Bingovi bylo. Přesně stejně jako Springsteenovi, když před měsícem přeletěl oceán, aby si na Glastonbury zazpíval dvě písničky s Paulem Mc Cartneym, který tam slavil osmdesátiny. Nebyl to dopolední koncert a oba nejenže zněli mladě, ale taky tak vypadali. Springsteen měl zas tu modrou košili s krátkými rukávy a rozhalenkou, jakou nosil před čtyřiceti lety, a soudě podle jeho svalů nejspíš by sám sebe z té doby lehce přepral. Nebo Jiří Jirmal. Ten sice už trochu umřel, ale je to jen pár let, co jsem byl u toho, když ho Stanislav Barek popíchoval poznámkou, že Andrés Segovia hrál ještě v devadesátí. Jirmal jen zavrčel: „Ale byl trapnej! A to já nikdy nebudu!“ Já vím, Jirmal a Segovia nebyli tak úplně folkaři, spíš klasici, ale Jirmalova kytara je slyšet v nejstarších nahrávkách písniček ze Semaforu a Segovia je zas markýz ze Salobrena, takže to máte jedno. Napadalo mě ještě víc muzikantů, kteří by z fleku mohli nastoupit v kapele The Old Teenagers, ale k Susan Baca to chtělo stejně velkou dámu. Přišel jsem na to až doma: Joan Baez. Taký jsem ocenil toho peruánského velvyslance. Poslední Nestor, který v Náměšti hrál, byl ten z francouzské skupiny Sergeant Peperé. Peruánská excellence Nestor si tu sedí v klídku jako Olof Palme, když šel tenkrát z kina, aniž bych chtěl něco přivolávat. Chtěl bych vidět toho smělce, konkrétně některého z českých velvyslanců, kteří by se táhli do horoucích pekel jenom proto, že tam zrovna na festivalu vystupuje nějaký český umělec. A ještě jsem si zkoušel představit některého z našich ministrů kultury, kdyby měl vystoupit jako Susana Baca, která kulturu ministrovala v Peru. Na Tondu Staňka jsme snad už všichni zapomněli (já si ho teď musel vyseznamovat), ale napadá mě třeba Slávek Jandák. Do smrti nezapomenu, jak tlustý Jandák v šustákově kompletu špatně kryjícím vady jeho postavy sebou bil o zem v směšné české napodobenině pevnosti Boyard natáčené navíc na zimním stadioně. Když padl zátylkem na led, bál jsem se, že je po něm, což bych mu přece jen nepřál, z druhé strany po tom úderu s Pavlem Bobkem rozumím jeho drzosti stát se ministrem čehokoli. Ne, ne, chlapecové, zpívat ve zralém věku, pořádat festivaly nebo ministrovat se musí umět.

Milan Zeibert

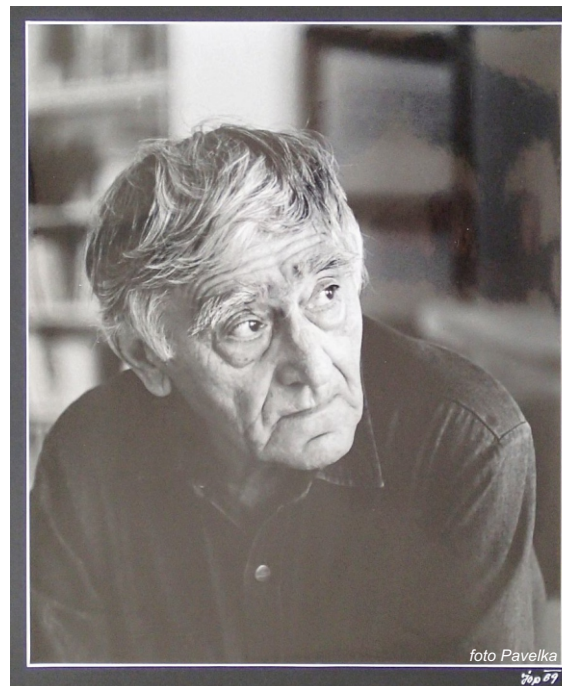

foto Pavelka
čep 99

pf 1977

to vinšování má sic díru
však neztrácejte proto víru
tím prázdnem věčnost na nás zírání
a děravá je jak ta víra

Jana Skácela

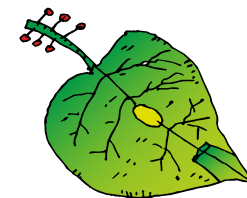
Neděle 24. 7.

**Nedělní sváteční
odpoledne
u Staré tkalcovny
(od 14 h.)**

Ostrovky poezie
s Divadlem Kufr,
Divadlem Líšeň,
Matějem Formanem
a přáteli,
Divadlo Dellarte,
Divadlo LokVar

**100. výročí narození
Jana Skácela
(od 19.30 h.)**

Jiří Pavlica & Hradišťan,
Pavol Seriš „Pri kase“,
Julie Fowls
(Velká Británie)

Program Open scény
každý den v kapli sv.
Anny ve Špitálku vždy od
14 hodin:

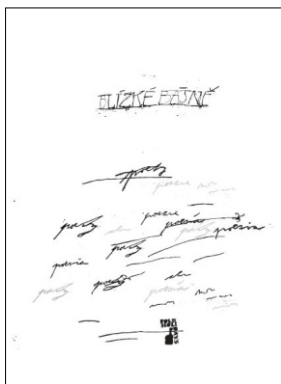
Pondělí 25. 7.

Pavel Čadek
Brněnský písničkář
hrající na violoncello a
zakladatel nového
hudebního žánru "cello-
folk", což je podle něj tak
trochu něco mezi
Nohavicou a
Apocalypticou. Písne
často obsahují jistou
dávku ironie, ale i
vážnosti. Nejznámější a
nejsmutnější je
pravděpodobně "Nelajkla
mi status".

Katalog a Blízké básně
Milí návštěvníci
Folkovek! I letos si
můžete v "Íčku" zakoupit

Katalog Folkových
prázdnin, kde naleznete
povídání o kapelách

Pondělí 25. 7.

Poezie v každé písni
(od 17.30 hod.)

Michal Prokop & Framus Five

Les Triaboliques (Velká Británie)

Ayom

Open scéna

kaple sv. Anny ve Špitálku od 14 hod.
Pavel Čadek

Ostrovky poezie ve Staré tkalcovně
filmy a autorské čtení

Oranžová scéna

bílý stan v zámeckém parku
o přestávkách hlavní scény

Divadlo Koňmo, Vít'a Troníček Trio

Noční koncert
Stará tkalcovna
The Survivors

FOLKOVÉ PRÁZDNINY

NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

TKALCOVNA

POEZIE 25.-30. 7. 2022

pondělí 25. 7.

10:00-11:00 Tančírna - argentinské tango

11:00-12:00 Růžemi navštívený

Dokumentární film o Janu Skácelovi. Režie: Jiří Vanýsek

12:00-13:00 Kroky do nového světa. Antonín Dvořák: Vodník

Díky české filharmonii máme možnost shlédnout jedinečné komentované provedení
symfonické básně Vodník

13:30-14:30 Tančírna - MILONGA

14:30-15:30 Jak žije básník

Dokumentární film o Bohuslavu Reynkovi. Režie: Josef Protiva

15:30-16:30 Zápisky potulného lidopisce

Autorské čtení Jiřího Pločka ze dvou knížek prokládané hrou na mandolínu.

úterý 26. 7.

10:00-11:00 Tančírna - argentinské tango

11:00-12:00 Růžemi navštívený

Dokumentární film o Janu Skácelovi. Režie: Jiří Vanýsek

12:00-13:00 Kroky do nového světa. Antonín Dvořák: Polednice

Díky české filharmonii máme možnost shlédnout jedinečné komentované provedení
symfonické básně Polednice

13:30-14:30 Tančírna - MILONGA

14:30-15:30 Šlápěje napříč srdci našich

Dokumentární film o Jakubu Demlovi. Režie R. Tesáček

15:30-16:30 Komentovaná prohlídka ostrovů poezie

s básníkem a dramaturgem instalace Radkem Malým

po celý týden:

Grafická dílna, Kaligrafická dílna, Omalovaná dílna, Knihkupectví poezie,
Dětský koutek, Kavárna, výstavy

Krásná momentka z odjezdu Susany Baca s manažerem vlakem do Prahy. Poznáte, kdo ji fotil?

Světloňoši Pavlica a Skácel

Jurovi Pavlicovi se podařilo postavit na folklórních základech nepřehlédnutelný maják, který do daleka vyzařuje nad lidovou muzikálností Moravy. Hradišťan tak řadu let osvětluje cestu následovníkům, pomáhá neztráskat všem, co se rozhodnou lovit v těchto bohatých vodách. Dlužno dodat, že Jura v tom není sám, Petr Ulrych, Jitka Šuranská, Zdeněk Hrachový, Vlasta Redl, František Černý... V čem je však Pavlica jedinečný, je jeho muzikantský cit spojený s perfekcionismem, což opakovaně prokazuje každým ze svých tematických projektů. Od mapování staroslověnské zpěvnosti s profesorem Radoslavem Večerkou až po očištnou instrumentaci Skácelovy poezie. Janek, jak jej oslovovala rodina, vetknul melodie do většiny svých veršů. Jen je objevit! Jedinečná kombinace slov v jeho strofách jako by odhalovala čtenáři nebo posluchači vrstvy citu, uložené předchozími uživateli naší mateřštiny. Některé Skácelovy básně se však zhudebnění urputně brání. Co jejich čtenář, to jiná melodie, jiný rytmus i jiné pomlky, pro jeho verše tak charakteristické. A ani to vsudypřítomné skácelovské „a“ někdy nespojuje, ale spíše odděluje. Ryzí poezie se dá číst nebo zpívat. Vždy však potřebuje být prožita a procítěna, což se s Hradišťanem podaří pokaždé. Jak říkám, jsou to světloňoši.

Libor

Na dnešní scéně...

Jiří Pavlica & Hradišťan

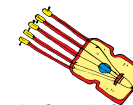
Koncert k 100. výročí narození Jana Skácela Jiří Pavlica s Hradišťanem opět na Folkových prázdninách Myšlenka na to hladí stejně jako jeho poezie: představte si, že by v parku zrovna hrál Hradišťan a nedaleko pod stromem seděl Jan Skácel a stejně jako my by se těšil z toho, jak krásně Jiří Pavlica zhudebnil jeho verše; třeba o tom, jak hoří léto nebo o vodě, co má rozduchané hlasy. Jak dobře víme, možné to není, leda ve snu. Nebo až zdokonalí hologramy, ale už jen když na to pomyslíme, moc nám tahle technikálie k milovanému „básníkovi ticha a pokory“ nesedí. Ani k té hudbě. Letos by se dožil sta let, a zemřel 7. listopadu 1989, těsně před pádem komunistického režimu, který ho nejdříve odsoudil k trvalému zapomenutí a když ani to nestačilo, až do samého konce křehkému básníkovi krutě ztrpčoval život. Než ho vlastně utrápil k smrti.

Ve čtyřech verších dokázal sdělit víc než jiní málem knihou, vcítí a stulí se do nich dodnes snad každý a potkat někoho, koho nikdy nepohládily, snad ani není možné. A navíc, jak napsal profesor Jiří Trávnický: „U Jana Skácela vstupujeme do míst, v nichž přebýváme od pradávna, a přece jsme v nich nebyli. Vzpomínáme zde na to, co se nikdy nestalo, a přitom utkvěle zjišťujeme, že se nám to děje pořád. Ocítáme se tu v bezděčných mezíprostorech ticha a slov, ve chvíli, kdy se „ted“ láme do bezčasé věčnosti: A náhle jsme tu navěky“.

„Jsem neskutečně rád, že jsem měl tu možnost se se Skácelem setkat, pracovat s ním a využít obrovské bohatství jeho poezie pro svou tvorbu. Zkoušel jsem zhudebnit i jiné básníky, ale nikdy to nebyla tak snadná a krásná práce. Je to prostě můj osudový básník,“ řekl Jiří Pavlica v rozhovoru, který se nejvíce týkal alba O slunovratu.

To s tou Vodou, zní nejčastější odkaz na největší trháč v kariéře Hradišťanu. Souběh výsostného ohlasového skladatelství Jiřího Pavlici s verši legendárního brněnského básníka se v premiéře až hymnických melodií za strhujícího hudebního doprovodu nadmíru trefil do vkusu pánů i kmánů. Snad až nechtěně hitová skladba Modlitba za vodu, rotující dokonce s bohubilým záměrem v televizní reklamě, pak předurčila přijetí mimořádného alba u široké veřejnosti a u leckoho probudila vztah ke Skácelově poezii.

Taneční představení O slunovratu s choreografkou Ladislavou Košíkovou v roce 1998 koncipovali Pavlica s Hradišťanem jako moravské hledání „toho co bývalo a znovu kdysi bude“ a

a připravovaném dění celého festivalu. Je opět v krásné grafické úpravě dvorního výtvarníka Rostislava Pospíšila, kterému invence rozhodně neschází. Jako "bonbónek" ke Katalogu získáte brožurku nazvanou Blízké básně, kam přispěli účinkující svými "blízkými básněmi". Texty jsou řazeny chronologicky tak, jak budou muzikanti v jednotlivých dnech vystupovat. A na konci pár volných stránek pro vlastní básnění! No, nekupte to!

A když se nám poštěstí, potkáme se v Náměšti. A tak jsme se tady sešly, dvě kámošky v důchodu, na každý pád lepší než-li dát steskům věku průchodu. Letošní Oranžáda Eva a bývalá pořadatelka Ivana

Pohoda

v Pohodičce
a smyčce
v podzámčí

Pak výstup
ke kroužkování
a let na křídlech zpěvu
až k Tichému oceánu
pod Jižní kříž

Michal K.

Náměšť. Vracím se domů. Po roce se vrháme do náruči, staří známi... Vlastně toho o sobě moc nevíme, ale kouzlo mnohaletého spočívání ve společném čase a prostoru z nás dělá členy jednoho kmenu. Vše je jak má být... Michal, fotograf Ivan a kovář Pavel jsou tady. A samozřejmě zámecký pán se svou krásnou paní, která snad (narodil ode mě) vůbec nestárne. Kulisy pro focení jsou nachystané a vidím i babičku a dědečka, kteří k nim patří... Taký Doubal je tu, tady je svět ještě v pořádku... Usedám do první řady, miluji kouzlo kontaktu... A pak vejde stará peruánská dáma s krajčovým šálem a bosýma nohama a pod klenbu staletých stromů

usadili do přírodního koloběhu času od slunovratu do slunovratu, ideálně vyjádřeného Skácelovou poezií a biblickými odkazy. O rok později vyšlo album, jehož fenomenální úspěch Jiří Pavlica asi nečekal; a vlastně málokdo. Tehdy se v přijímání moravské lidové hudby navíc lámaly ledy: starší generace se stále zbavovala odporu k její předešlé ideologické verzi a ta mladá, mohutně sycená přílivem zahraničních nahrávek, k ní cestu teprve hledala. Pavlicovy průzračné ohlasově-moderní melodie s motivy klasiky, dávných chvalo zpěvů i artrocku, zpívání umocněné sbory na způsob „požárů blížících se ze čtyř stran“, hlas Alice Holubové a Hradišťan posílený o klávesy, bicí a kytary, odsunuly přemýšlení o běžné cimbalovce a moravské hudbě neschopné moderních reflexí po právu okamžitě stranou. A něco tak vysoce nepravděpodobného – moravské písničky v roli ráiových hitů – se ku prospěchu věci stalo skutkem. Takže kdo jiný by se měl ujmout hudebních oslav 100. výročí než Jiří Pavlica s Hradišťanem.

Pavol Seriš: Pri kase

Komédie jednoho herce o člověku v obchodě
Autorská komedie jednoho herce z prostředí supermarketů, hypermarketů, megamarketů a gigamarketů
Parodie na dnešní konzumní společnost vycházející jak z reálného, tak z absurdního základu. Směs stand-up comedy a pohybového herectví ze světa obchodu, bez jehož návštěvy si pomalu neumíme představit jediný den. Pavol Seriš je absolventem pohybového divadla na JAMU v Brně, kde momentálně pokračuje v doktorandském studiu. Se svými hrami pravidelně vystupuje na Slovensku, v Česku i v zahraničí.

PoeziJE! Pozvánka do dílny tvůrčího psaní

V pondělí se otevrou dveře náměšťské dílny tvůrčího psaní. Tématem letošních folkovek je poezie, a tak se i my vydáme tam, kam ptáci, laně chodí pít. Budeme hledat poštovní schránku na rohu ulice a volat „Hynku, Viléme, Jarmilo!“ Protože poezie JE. Pokud váháte, zda do dílny přijít, měli byste vědět, že psaní tam jde zcela samo. Většinou začínáme kolektivním úkolem, který nás probudí a naladí. Pro tvorbu dalších textů se vždy pořádně inspirujeme – např. vzletnými verši okřídleného básníka, háčkovanou záclonou vlající ve větru, smaženým vajíčkem, zmačkanou fotografií nebo třeba tím zvláštním odstínem zelené... Dílna je vhodná pro různé pokročilé pisatele, pro úplné začátečníky, dokonce i pro ty, kterým se při pohledu na prázdné stránky podlamují kolena. Veškeré postupy jsou hravé, zábavné a bezbolestné. Doporučuje je 9 z 10 Nezvalů.

Ukázky z minulých dílen (haiku a sněhové koule):

V korunách

V korunách stromů
se schovává zítřejší
bdění i spánek

Vánek

Vánek proudí jen
Zeleň přináší sem Zen
Mýdlo s jelenem

Chrpy

Červené chrpy
Tam mezi vším rostlinstvem
Zkouší si rtěnku

TEČKA

Malý bod
Přijde ti vhod
když držíš balanc
nad propastí slabik
v džungli slov a vět
Jsa mlád či kmet
Konec už
TEČKA

TEČKA

je bílá
sněžná kráska
Jemně mě laská
Žhne a hoří, praská
Pak celá zčerná
Ale je věrná
Ovečka
Tečka

Smalty na vařič

Jednoduchá metoda
výroby smaltovaných
maličností za pomoci
klasického plotýnkového
vařiče a práškových
pigmentů na kovové
destičce. Metodu, kterou
se v naší dílně naučíte, si
klidně můžete zopakovat
doma. Takže i letos by
bylo naprosto
neodpuštělné neodvézt si
z Náměště vlastnoručně
vyrobený smaltový
průvisek, náhrdelník,
náušnice nebo sponu do
vlasů.

-pf-

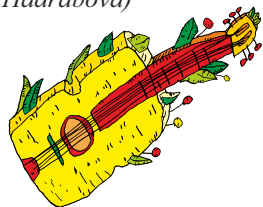
(lektori Libor Jahoda a
Vladka El Behani)

Žonglování a kejklrování

Tyhle názvy voní cirkusem
a náramnou švandou.
Diabolo, talíře, kužely,
míčky, šátek, kruhy,
dábelská hůlka. Le grace
přestane, jen co ty
záhadné předměty
vezmete do rukou. Zkuste
je vyhodit do vzduchu,
pokud možno v co
největším počtu. Ne,
takhle to radši
nezkoušejte, to by bolelo.
Raději se podrobně
trpělivému tréninku
Adělký a uvidíte, že za
hodinku bude všechno
jinak. Tady se naučí
žonglovat úplně každý. A
to ještě nevíte, z čeho se
vyrábí žonglérské míčky...
(lektorka Adéla
Kratohvilová)

Taneční medicína

Zvu vás k tanci a uvolnění se do pohybu. Mým posláním je vytvořit bezpečný prostor a pomocí speciálně sestaveného hudebního mixu roztančit kohokoliv. Nezáleží na tom, zda člověk někdy tancoval. Při tanci se zaměříme na naprosté odevzdání se tělu a pohybu. Vypneme hlavu - hodnocení, strach, předsudky a ponoříme se do pohybů, které povede pouze naše tělo. Udělejte si čas na celou dobu dílny a přijďte včas. Je možné přijít max 10 min po začátku! (lektorka Jitka Lamerii Hadravová)

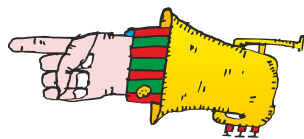

Indiánské členky a náušnice z WASHI pásek a pírek

Pro sebe či pro své lásky, připravte šperk z WASHI pásky. Udělejte parádu s veselou členkou, náramkem nebo náhrdelníkem. Ozdobte si náušnice podle své fantazie. Stačí jen vybrat tu správnou pásku. (lektorka Dáša Málková)

Hnízdo múz v pondělí 25. 7.

9:00 - 15:00 Grafická dílna
9:00 - 17:00 Omalovaná dílna
9:00 Raničková pohádka
9:30 - 12:00 Smalty na vařič
9:30 - 12:30 Bosokorálky
10:00 - 13:00 Kaligrafická dílna
10:00 - 11:00 Tančírna - argentinské tango
10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
10:00 - 12:30 Keramika - točení na kruhu
10:00 - 12:45 Taneční medicína
10:00 - 13:00 Hrajeme si s dětmi - není šáša jako šáša
10:00 - 13:00 Šperk šitý z korálků
10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z černého bezu
10:00 - 15:00 Bluesová dílna, Atelier kresby a malby, Pleněrová a figurální kresba
10:30 - 12:00 Poezi JE! Dílna tvůrčího psaní
11:00 - 14:00 Indiánské členky a náušnice z WASHI pásek a pírek
13:00 - 15:30 Smalty na vařič
13:00 - 16:00 Pletení košíků z pedigu
13:15 - 16:00 Enkaustika
13:15 - 16:00 Mozaika
13:15 - 16:00 Savování na textil
13:30 - 14:30 Tančírna - Milonga
13:30 - 15:30 Keramika - točení na kruhu
13:30 - 16:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
14:00 - 16:00 Žonglování a kejklrování
15:30 - 16:30 Zápisky potulného lidopisce - autorské čtení s Jiřím Plockem

Zápisky potulného lidopisce Autorské čtení s Jiřím Plockem

Autorské čtení ze dvou knížek vydaných v nakladatelství Galén budou prokládané hrou na mandolínu. Fejetonové potulky mezi písničkami, lidmi a symbolickými životními situacemi.

Milonga

Volná tančírna v kouzelném prostředí Staré tkalcovny. Místo, kde si v doprovodu hudby a pomocné ruky lektorů můžete oživit kroky, které jste se naučili třeba zrovna na našem workshopu argentinského tanga. Přijďte si zatančit a vyměnit zkušenosti s ostatními milovníky nejen tohoto tance... (lektori Gabriela a Petr Nečasovi)

Julie Fowlis (Velká Británie)

Nejznámější skotská gaelská zpěvačka, lépe řečeno nejzářivější hvězda skotské gaelské hudby. Famózní představitelka jedinečného ostrovního způsobu ničím nedoprovázeného zpěvu

Držitelka mnoha významných cen vedle zpěvu hraje také na dudy a píšťaly a pochází ze skotského souostroví Vnější Hebridy, kde se dodnes mluví starobylou skotskou gaelštinou, zbytku světa nesrozumitelným jazykem, ve Skotsku oficiálně uzákoněným až v roce 2005, kdy Julie debutovala gaelsky nazpívaným albem Mar a tha mo chridhe. Na otázky, proč si kariéru neusnadňuje zpěvem v angličtině, kdysi jasně odpověděla: „Nemyslím si, že bych to měla posluchačům zjednodušovat a přistoupit na to, že se bojí riskovat poslouchat podivně znějící jazyk, protože gaelština je nejen můj rodný jazyk, ale podstatná součást mé identity. Při jejím přiblížení se docela často odvolávám na jednoduchou gaelskou větu Co jako tha thu. Tedy, odkud jsi? V doslovném překladu to ale znamená „od koho jsi?“. Což mě přijde krásné, protože v té jediné větě je obsažen hluboký pocit historické sounáležitosti.“ Nádherný hlas Julie dokáže pohladiť, až ustrnete. Štěbetá také čtveráctvím a vleče za sebou snad všechnu svobodomyšlnost hebridských větrů. Prošlapané a jednou vytyčené cesty se zdají být samozřejmé, po nich ovšem Julie nechodí: puirt-a-beul, jedinečný ostrovní způsob ničím nedoprovázeného zpěvu, představuje v podstatě mistrovskou, rytmicky náročnou instrumentální hudbu, kdy perkuse nahrazuje nonsensové spojení slov a Julie ji zvládá způsobem, až nevíte, co se děje; jako by hrála na psací stroj. Na výtečných albech se okolo Julie vždy těsnala skotská a irská muzikantská smetánka. A samozřejmě manžel, multiinstrumentalista Éamonn Doorley. Bývalá členka kapely Dóchas se poslední léta zúčastnila po boku velkých hudebních

se rozprostře její hlas... a mě mrazí tak, že mám husí kůži a slzy samy stékají... tančí a vidím život ve všech časech a podobách... jsem doma a duše, utrápená každodenností a starostmi, zase dostává křídla. Díky... Bětka

Ať žije Mikulka!
Osobně se počítám k lidem líným, i když znám ve svém okolí osoby ještě letargičtější. Naším opakem je malíř, sochař a spisovatel Alois Mikulka. Do jeho zatím jediné monografie zařadil Jaroslav Malina 125 barevných olejů, které

Po vodě zas plujeme do prohlubně roku přepášení vínem na nejistém kroku

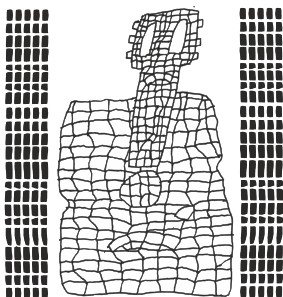
stati levis

SKUPINA ČEZ

jsou vesměs nejméně metrové, jeden visí ve vstupní hale divadla Husa na provázku. Charakteristické mikulkovské sochy z pískovce či dřeva zdobí sídliště v Brně i okolí a také několik mateřských škol. A pak tu jsou ještě vydané čistě autorské knížky, kterých jsem napočítal neuvěřitelných 67! Díky nim se Mikulka stal klasikem moderní pohádky. Z nespočtu kreseb a knižních ilustrací jsem pro Plátek letošních poetických Folkovek vybral jednu s básničkou. Neobyčejně přesně totiž vykresluje atmosféru, pro kterou se sem už pěknou řádku let vracím.

Libor

FOLKOVÉ PRÁZDNINY
NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

osobností také mezinárodního projektu Transatlantic Sessions a poslední dobou naprosto oslnila s kolektivem Spell Songs, v němž společně s Karine Polwart, Jimem Molyneuxem, Krisem Dreverem, Rachel Newton, Beth Porter nebo Seckou Keitou, z nichž mnohé známe i z Folkovek, fascinujícím stylem zhudebnili dětské knížky The Lost Words a The Lost Spells britského spisovatele Roberta Macfarlana a ilustrátorky Jackie Morris, inspirující děti skrze slova a kouzelná zařívadla dětí k poznávání a milování přírody.

Peru? Beru!

Ne, nebojte se, přestože tématem letošních Folkovek je poezie, tento můj vynalézavý titul není základem žádné budoucí básně. Jistě, při mém talentu by nebyl bůhvíjaký problém obohatit svět o verše typu: "Na Folkových prázdninách, cítím se jak v peřinách, všechno je tam bezvadné, prožívám tam bezva dny", ale přijde mi to přeci jenom trochu nefér vůči všem těm Skácelům, Nezvalům, Ortenům a dalším, kteří při psaní svých děl jistě prožili nejednu pernou chvíli a byla by škoda, aby jejich tvorba byla zastíněna novou, progresivní vlnou. Ale zpátky k věci. Nemám ve zvyku předem naposlouchávat, co mě večer na pódiu čeká, přímý prožitek naživo mám raději. Takhle se třeba svého času stali Hazmat Modine mou nejoblíbenější newyorskou kapelou, k čemuž jim stačily pouhé dva takty úvodní písně a pohled na kývající se suzafon. Letos jako první na pódiu folkových prázdnin vstoupila bosýma nohama peruánská zpěvačka Susana Baca se svou doprovodnou skupinou. A musím říci, že její otvírací koncert dopadl skvěle. Dáma ve zralém věku, skvěle zpívající, vyzařující čistou radost z hudby a zájmu svých posluchačů, který ovšem přijímala s obrovskou pokorou. Dáma, která nejenom prostřednictvím hudby udělala pro svůj lid více, než kdokoliv jiný. Dáma, respektovaná mnoha významnými hudebníky, dáma, jejíž náměšťské vystoupení si nenechal ujít ani velvyslanec její země, čímž demonstroval nejenom její význam, ale také skvělý hudební vkus :) S noblesou se, za vydatné pomoci skvělé doprovodné kapely přenesla i přes potíže se sluchátkovým odposlechem. Takový odposlech umí být pěkný převít, před nedávnem jsem našemu bubeníkovi v průběhu pouťové zábavy vytahoval pinzetou z ucha uvízlou silikonovou koncovku, což byla, vzhledem k pokročilé hodině, operace poměrně delikátní, téměř až ošemetná. Chci tím jen říci, že Susana dopadla ještě poměrně dobře. Závěrečná děkovačka, při níž zpěvačka nezakrývala upřímné dojetí, zahrála u srdce snad všechny, věřím, že Susana bude na Náměšti vzpomínat v tom nejlepším. Start se povedl nad očekávání. Jen tak dál!

Carlos

FOLKOVÉ PRÁZDNINY 2022 NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

OSTROVY POEZIE

VE STARÉ TKALCOVNĚ

OSTROVY POEZIE pro vás připravili Matěj Forman, Radek Malý a Lukáš Urbánek s přáteli

Otevření prostoru Staré tkalcovny v areálu CETT/HABITAT (u řeky v Náměšti nad Oslavou) v neděli 24.7. od 13 hod. (program nedělního divadelního odpoledne od 14 do 17 hod.), pak od pondělí 25.7. do soboty 30.7. bude otevřeno od 9:00 do 16:30 (s programem: filmy, tančírna, besedy, workshopy).

OSTROVY POEZIE: PETR ŠÍS: PTAČÍ SNĚM, RADEK MALÝ & PAVEL ČECH: MOŘE SLANÉ VODY, POŠTOU HAVRANÍ, PAVEL ČECH: PRSTÝNEK Z KOPŘIVY, MATĚJ FORMAN & RADEK MALÝ: SLABIKÁŘ, BROUMOV, JAN SKÁCEL, MILADA REZKOVÁ & LUKÁŠ URBÁNEK: DOKTOR RACEK JEDE NA PRÁZDNINY, DOKTOR RACEK NA HORÁCH, CESTA KOLEM SVĚTA ZA 31 PÍSMEN, RADKA DRÁČKOVÁ: ZANLIBAR JAK VYŠITÝ, SUZANNE RENAUD & BOHUSLAV REYNEK, LOSOSOVO PEXESO

Děkujeme všem autorům a nakladatelstvím Albatros, Labyrint, Petrkov a Prodos

A dále Vás čeká
KAVÁRNA, TANČÍRNA TANGA, KNIHKUPECTVÍ
POEZIE (s Dlouhou punčochou), KNIHOVNA
POEZIE, DĚTSKÝ KOUTEK, BIOGRAF,
DÍLNY/ATELIÉRY: GRAFIKA, KALIGRAFIE, DĚTI
KRESLÍ NA KARTÓNY, ...

A ještě
NOČNÍ KONCERTY (The Survivors – 25.7., Vladimír Javorský – 27.7., Petra Nachtmanová – 28.7., premiéra filmu Breaking Out – 29.7.)
KOMENTOVANÁ PROHLÍDKA OSTROVŮ POEZIE S BÁSNÍKEM A
DRAMATURGEM INSTALACE RADEK MALÝM – úterý 26.7. 15:30
BÁSNÍČKOVÁ DÍLNA S RADKEM MALÝM – středa 27.7. 11:00
HUDEBNÍ DÍLNA S RHEINGANS SISTERS – středa 27.7. 15:30
HUDEBNÍ DÍLNA S NOROU BROWN – BANJO – čtvrtek 28.8. 11:00
ČTENÍ POEZIE: JIŘÍ PLOČKA – 25.7., ADÉLA K. VANČURA – 28.7.
a MILAN TESAŘ – 29.7.

Podrobnější informace jsou uvedeny na samostatném letáku
Zvláštní poděkování patří panu Janu Hejálkovi

WWW.FOLKOVEPRAZDNINY.CZ